

Til lovforslag nr. L 237. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 14. maj 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v.

(Ændring af satsberegning)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter og dennes svar herpå er optrykt som bilag til denne betænkning.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Assurandør-Societetet,
Centralforeningen for Stampersonel (CS),
Pen-Sam og
PFA-Pension.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet ønsker at udtale følgende:

Vedtagelsen af loven om realrentebeskatningen af visse pensionskapitaler m.v. (tyveriet fra sparerne) illustrerer tydeligt, hvor utroværdige og selvmodsigende flere politikere er.

Et kort tilbageblik afslører således, at de fire nuværende regeringspartier, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demo-

kraterne og Kristeligt Folkeparti, indtil regeringsskiftet optrådte i rollen som Fremskridtspartiets støttepartier i kampen mod at straffe de personer, der ved at spare op forsøgte at sikre sig tryghed i alderdommen.

At regeringspartierne også dengang optrådte i rollen som camouflerede socialister blev afsløret, da regeringschefen pludselig hed Poul Schlüter og den nye regering som en af sine første handlinger indgik en kleptomannignende aftale med Socialdemokratiet om at straffe de mennesker, der havde fulgt Folketingets opfordringer om at spare op.

Protesterne og folks naturlige reaktion mod at blive gjort til grin for de penge, der under afsavn af andre ting lægges til side, har nu bevirket, at regeringspartierne og Socialdemokratiet af vælgermæssig frygt for det kommende valg har indgået en ny aftale om at ændre den eksisterende lovgivning.

Aftalen går i korthed ud på, at pensionskassebeskatningen lempes vedrørende skatteåret 1988, dog således, at hvad skatteyderne sparer i 1988, bliver de godt og vel yderligere fraflået i årene 1989 og 1990.

Ud fra en klar forventning om, at vælgerne ved næste valg vil straffe de partier, der skattemæssigt klæder folk af til skindet, vil Fremskridtspartiet vinde det kommende valg og vil således kunne tvinge skattelettelse igennem. Fremskridtspartiet vil stemme »ja« til skattelettelse og har tillige i denne forbindelse stillet ændringsforslag.